

ска, Milit. épaule; 3. (съ възглавнички краищата на ладія), Mar. blinder; 4. (главата нѣкому), coiffer; 5. (загубата си), se récupérer de ses pertes; 6. (съ киневиръ), banner; 7. (съ нѣщо), incruster; 8. (съ олово), Archit. emboutir; 9. (накъ), recouvrir; 10. който -ва само изъ отгорѣ, palliateur, adj.; 11. -са, vr. s'abriter.

Покрыване, sm. le recouvrement; || fig. le replaterage; || (на главата), la coiffure.

Покрываемъть насыпъ sm. Fortif. l'épaulement m.

Покрывачъ (майсторъ), sm. un couvreur.

Покрывка, sf. la couverture; 1. (у — съ), la 'housse; || съ —, Blas. 'houssé; 2. Bot. le calyptre; 3. (у -чица), H. nat. l'opercule m.; || съ —, oporeculé, adj.; 4. (на мрътвецъ), le poêle.

Покрывъ, sm. la couverture, le toit, abri, comble m; 1. (за калъски), le 'hangar; 2. (на къща), la toiture; 3. (надъ стълби), Mar. le dôme; 4. подъ —, adv. à couvert, à l'abri; 5. права — на зидъ, va. chaferonner; 6. (надъ прѣстолъ), voyez Балдахинъ

Покрыта галерея (у б. е.), sf. le xyste.

Покрыть, adj. couvert, consude; || (съ нѣщо), chargé; || (съсѣмъ), 'hérissé de.

Покуцвамъ, vn. boiter.

Покъщникъ, ница, s. ménager, ère; sc. économie, adj.

Покъщнина, sf. le mobilier, ménage, ustensile m, friperie f, appareil m; || изново постиламъ съ —, va. remeubler (voyez Домъ).

Покъщнины, sf. pl. le meuble; 1. голъма кола за прѣнасяне —, la tapissière; 2. задържане —, la saisie-exécution; 3. земенитѣ — залогъ, la saisie-gagerie; 4. нареждане —, emménagement m; 5. нареждамъ въ къща, va. emménager; 6. стая за —, le garde-meuble. [lement m.]

Покъщниински постелки, sf. pl. l'ameublement.

Покъщница, sf. femme de ménage, gouvernante, f. [maison].

Покъщничество, m. l'économique f, la Попа (на дрѣха), sf. le pan, la basque; 1. (на зидъ), empatement m; 2. (на прѣстолъ), abatant m; 3. (съ рудникъ), le mur; 4. дохождатъ — възвъ —, v. imp. ils croisent; 5. -лы, pl. le giron; 6. (на планина), le pied.

Полагамъ, va. supposer, poser, déposer, estimer, reposer, faire état de, constituer, tenir, trouver, soupçonner; 1. (накъ на първото място), remettre; 2. (основане), jeter les fondements m; 3. (на топска кола), affûter; 4. да положимъ, adv. soit; || — що, conj. supposé que.

Полагане, sm. le dépôt; || (между нѣщо),

interposition f; || (основанъ камъкъ), pose de la première pierre, f.

Полазенъ, adj. épidémique.

Полазица, sf. la mode; || la maladie.

Полазична болесть, sf. l'épidémie f.

— настинка, sf. Méd. l'influenza m.

Полакра и -лякра (ладія), sf. la polacre ou polacre. [-riscope.]

Полариметръ, sm. Opt. le polarimètre et

Полатнияване, sm. la latinisation f.

Полба (жито), sf. plante, l'épeautre m; -бентъ, d'épeautre.

Полвина, sf. la moitié, la demie, le demi, adj; 1. adv. en partie, 2. на —, moitié, à demi; 3. до —, à moitié; 4. повече отъ —, de moitié trop; 5. азъ съмъ на — (съдружникъ), être de moitié avec; 6. единъ футъ и —, un pied et demi.

— година, sf. le semestre.

— (зимане) мѣрка, sf. la demi-mesure.

—nota, sf. Mus. la blanche.

— плащане, sn. la demi-solde.

— радиусъ, sm. un demi-diamètre.

— спѣтлина, sf. le demi-jour.

— учене (конско), sn. le mésair ou mézair.

— фунть, sm. une demi-livre.

— часть, sm. une demi-heure.

— чѣща, sf. une chopine.

— штофъ (мѣрка), sm. un poisson.

Полвинентъ, adj. Mathém. sous-double.

Полвиница, sf. fig. lobé, adj.

Полвиничка, sf. dim. Anat. le lobule.

Полвякъ, sm. le chaudron, le broc; || (арѣбна парапа), le double.

Поле, sm. le champ, la campagne, la glèbe, les guérets m; || (въ бранцило), Blas. l'écart m; || ходя по -то, vn. battre l'estrade f.

— размѣре, sn. la géodésie.

— размѣрни, adj. géodésique.

Полегичка, adv. superficiellement; || Mus. dolce; || fam. doucettement, en douceur, piano.

Полезентъ, adj. utile, bénéficiel, bon à, salutaire, joli m; 1. fig. fructueux; 2. (съ мѣлого употребленія), polychreste; 3. бытавъ —, vn. ne pas nuire; || (за), servir; || (нѣкому), profiter à; 4. въ случаѣ да бѣда —, vr. pour valoir ce que de raison.

[dient m.]

Полезно, sm. l'utile m; || — e, il est expé-

Полезны или второстѣпенны роли (на театръ), sf. pl. les utilités f.

[l'ot.]

Полей, sm. plante, le pouliot; —йтъ, de pou-

Полека, interv. silence, à voix basse, paix;

1. adv. motus, bellement, tout beau, à pas de tortue; 2. Mus. piano, andante, adagio, gravement; || твърдѣ —, pianissimo; 3. по —, doucement, tout doux; 4. — лека, insensiblement.

Полекаченъ (за гласъ), adj. voilé.